

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 151

van **JEREMIE VANEECKHOUT**

datum: 6 februari 2020

aan **BART SOMERS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, BESTUURSZAKEN, INBURGERING EN GELIJKE KANSEN

Lidmaatschap van intercommunales in vzw's - Vertegenwoordiging

De intercommunales zijn vaak lid van een vzw. Vaak gaat dit om een vereniging die de belangen van de intercommunale verdedigt, die kennis opbouwt, die de sector ondersteunt etc.

In het kader van intercommunales die werken rond afvalverwerking denk ik bijvoorbeeld. aan Vlaco (compost), kringloopcentra, BW2E,

Artikel 472 van het decreet Lokaal Bestuur verplicht de intercommunale om een bestuurder van de intercommunale af te vaardigen naar de algemene vergadering en de raad van bestuur van deze verenigingen. Het is echter allerm minst een evidentie om daarvoor kandidaten te vinden. Die bestuurders zijn immers al raadsleden die druk bevraagd zijn.

Bovendien zijn de bestuurders van de intercommunales niet bij uitstek de grote deskundigen binnen het vakgebied. En laat net die expertise de grote meerwaarde zijn die dergelijke overkoepelende vzw's kunnen hebben. In die zin geven veel intercommunales er de voorkeur aan om de directeur of een stafmedewerker af te vaardigen, maar dat gaat dus in tegen de letter van het Vlaamse decreet. In de andere gewesten doet het probleem zich niet voor.

1. Waarom werd indertijd de verplichting ingevoerd dat een intercommunale in een vzw vertegenwoordigd moet worden door een bestuurder?
2. Wordt deze regel voor zover de minister weet strikt nageleefd?
3. Achten de minister het, zowel naar tijdsbesteding als naar efficiëntie van de werking van de vzw's, nuttig dat de intercommunales er effectief vertegenwoordigd zijn door een bestuurder? Zo niet, overweegt hij die regelgeving te herzien?

BART SOMERS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, BESTUURSZAKEN, INBURGERING EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 151 van 6 februari 2020

van **JEREMIE VANEECKHOUT**

1. Deze verplichting werd door de Vlaamse decreetgever ingevoerd in 2001 bij de totstandkoming van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking. Ze is ingegeven door de doelstellingen van dit decreet om de intergemeentelijke samenwerking in Vlaanderen een sterkere gemeentelijke verankering te geven en om het democratisch toezicht van de gemeenteraad op de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden te versterken. De decreetgever heeft er destijds immers bewust voor gekozen om de mandaten in de bestuursorganen van de intergemeentelijke verenigingen zoveel mogelijk toe te vertrouwen aan lokale mandatarissen. Intergemeentelijke verenigingen vormen namelijk een "verlengd lokaal bestuur". Het is vanzelfsprekend dat die vereniging bestuurd wordt door lokale mandatarissen zoals dat het geval is voor de gemeente zelf. Op die manier houdt een democratisch verkozen gemeenteraadslid ook overzicht over verdere participaties van de intergemeentelijke samenwerkingsverbanden. Bovendien moeten de vertegenwoordigers van de dienstverlenende of opdrachthoudende vereniging ook verslag uitbrengen over hun mandaat in de raad van bestuur. De bepaling is sinds 2001 steeds ongewijzigd gebleven. In tweede orde is er ook een rapportage aan de gemeenteraden omdat elke vertegenwoordiger ertoe gehouden is 2 maal per jaar te rapporteren over de werking van het IGS aan zijn gemeenteraad.
2. Ik heb geen weet van overtredingen van deze rechtsregel.
3. Ik geef hierbij drie overwegingen mee.

Ten eerste blijkt uit de vraag een bezorgdheid over de werking van de rechtspersonen waarin de dienstverlenende of opdrachthoudende verenigingen participeren, dit omwille van de tijdsbesteding en efficiëntie. Deze vraag naar efficiëntie van de werking van de entiteit is natuurlijk legitiem, maar er moet in dit geval wel een belangenafweging gemaakt worden omdat artikel 472 DLB in de eerste plaats als doel heeft het democratische toezicht van een gemeenteraadslid op de tweedelijnsverzelfstandiging te garanderen. Het gaat hier immers om een verdere participatie van een intergemeentelijk samenwerkingsverband, waarbij de democratisch verkozen gemeenteraad controle heeft op de participatie van de intergemeentelijke vereniging via de tussenstappen van de bestuursorganen van de intergemeentelijke vereniging en de vertegenwoordiger van die vereniging in de raad van bestuur van de rechtspersoon. Het Vlaams parlement heeft enkele jaren geleden, naar aanleiding van de Publifin-zaak, nog expliciet de wens uitgedrukt om de controle op deze tweedelijnsparticipatie van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden onder een sterkere democratische controle te brengen. Artikel 472 van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur is op dat vlak zelfs strenger dan het inmiddels opgeheven artikel 78 van het decreet van 6 juli 2001 over de intergemeentelijke samenwerking door een extra goedkeuringstoezicht van de Vlaamse Regering in te voeren voor dergelijke participaties.

Ten tweede kan ik nog meedelen dat een evaluatie van de intergemeentelijke samenwerking op de politieke agenda van de Vlaamse Regering staat. Hier zullen de regels over de werking van de opdrachthoudende en dienstverlenende verenigingen

inbegrepen zijn. Deze globale evaluatie zal weloverwogen gebeuren, samen met belanghebbenden uit het werkveld, zoals de VVSG, koepelorganisaties van intergemeentelijke samenwerkingsverbanden, de lokale besturen, academici, enzovoort.

Ten derde geef ik nog mee dat het decreet minstens één mandaat verplicht, maar dat het er ook meerdere kunnen zijn. Het afvaardigen van een directeur of stafmedewerker gaat dus niet per se in tegen de letter van het decreet, zolang er daarnaast ook nog een bestuurder wordt afgevaardigd die voldoet aan de voorwaarde van artikel 472 DLB.